

بررسی زمینه‌های تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی بانوان در استان فارس

• تهیه کننده: نسرین نصیری

منفعت طلبی‌های فردی، بتوان با رعایت کامل مصالح زنان کشور، منافع آنان را در حد مقدور تامین نمود تا بدین طریق امکان مشارکت بیشتر زنان در فعالیتهای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی فراهم آید و سهم حاصل از کار و فعالیت آنان در تولید ملی جایگاه ویژه خویش را بدست آورد.

به نظر می‌رسد انجام این فعالیتها به شیوه تعاونی و در قالب شرکت‌های تعاونی زنان امکان پذیر باشد و این تعاونیها نیز با توجه به ویژگیها و خصوصیات اجتماعی و اقتصادی ارزش‌های انسانی خاصی نهاد بتوانند به امر ایجاد اشتغال برای زنان، تحقق بخشنند.

بیان مسأله

استان فارس با مساحتی بالغ بر ۱۳۳ هزار کیلومتر مربع در جنوب ایران با تمدنی کهن و هنرمندانه خلاق و مبتکر در بیش از ۴۲ رشته صنایع دستی، از دیرباز یکی از مهمترین قطب‌های صنایع دستی کشور بوده است که با نظر به تنوع رشته‌های صنایع دستی در خود و برخورداری از ویژگی‌های سنتی و هنری و

هیچگونه دستمزدی به کار مشغول بوده‌اند.

اکنون که جمهوری اسلامی ایران با الهام از تعالیم عالیه قرآن مجید و با احترام به حقوق اجتماعی زنان در مسیر خودکفایی و عدم وابستگی اقتصادی و سیاسی به بیگانگان پیش می‌رود و با اجرای برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به سوی ترقی و تعالی گام بر می‌دارد، ضرورت ایجاد می‌کند که موضوع اشتغال زنان و نوع فعالیتهای اقتصادی مناسب آنان و میزان این فعالیت در بخش‌های مختلف اقتصادی کشور، مورد شناسایی دقیق گیرد تا با شناخت علمی و بینش منطقی، ضمن ایجاد دگرگونی در نحوه نگرش به نقش زن در زندگی اجتماعی - اقتصادی، زمینه لازم برای بروز و ظهور استعدادها و قابلیت‌های زنان به عنوان نیمی از نیروی کار بالقوه جامعه فراهم آید و بانوان کشور بتوانند عملآ در صحنۀ فعالیتهای اقتصادی حضور داشته باشند.

از این رو، در اجرای این مهم می‌بایست شیوه‌ای برگزیده شود که به دور از هر گونه تسبیعی، استثمار و بهره‌کشی و

مقدمه

مسئله اشتغال زنان از جمله مسائل است که علی‌رغم اهمیت فوق العاده، تاکنون کمتر مورد توجه قرار گرفته و یا لاقل توجه کافی به آن مبذول نگردیده است.

اگر چه حضور فعال زنان در جریان روزمرۀ زندگی و نقش پراهمیت آنان در اداره امور خانه و انجام وظایف خانه‌داری و تربیت و پرورش کودکان، حقیقتی انکارناپذیر به شمار می‌رود، لیکن واقعیت امر این است که نقش حساس زنان در تولید و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در جامعه ایران هنوز پنهان است.

در گزارش‌های توسعه انسانی سازمان ملل نوشته شده است که زنان بهره‌سیار کمی از منافع توسعه را به خود اختصاص داده‌اند، گرچه نیمی از جمعیت دنیا را زنان تشکیل می‌دهند. همچنین سهم آنان در جمعیت فعال اقتصادی حدود ۳۰٪ و در برخی از کشورها بسیار کمتر از این رقم برآورد می‌شود. در کشورهای در حال توسعه، زنان فرستهای شغلی کمتری داشته و غالباً در بخش غیررسمی بدون

که زنان با اعتماد و اطمینان بیشتری به فعالیت پرداخته و حتی به فکر احیاء بعضی از صنایع دستی فراموش شده باشند. جامعه آماری این تحقیق را هنرجویان سال آخر و فارغ‌التحصیلان هنرستانهای دخترانه استان فارس تشکیل می‌دهد از بین آنها صد نفر به عنوان نمونه تحقیق انتخاب شده‌اند و پرسشنامه‌ای را که در اختیار آنها قرار گرفت، تکمیل کرده و عودت داده‌اند. نتایج حاصل از بررسی داده‌ها به شرح ذیل به دست آمده است.

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی وضعیت تأهل (آزمودنیها)

درصد	فراوانی	وضعیت
فراوانی		تأهل
۵۷	۵۷	مجرد
۴۳	۴۳	متاهل
۱۰۰	۱۰۰	کل

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی وضعیت اشتغال (آزمودنیها)

درصد	فراوانی	وضعیت
فراوانی		اشتغال
۱۸	۱۸	شاغل
۸۲	۸۲	بیکار
۱۰۰	۱۰۰	کل

جدول شماره ۳:

سطح معناداری	درجه آزادی	مجذور خن	درصد	فراوانی	تعابیل به عضویت
۰/۰۰۰۱	۱	۲۹/۱۶	۷۷	۷۷	دارد
			۲۳	۲۳	ندارد
			۱۰۰	۱۰۰	کل

پاسخ به سوال اول تحقیق آیا بین تعداد آزمودنیهایی که متایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی هستند و کسانی که تمایلی به این کار ندارند، تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟ برای پاسخ به این سوال از جدول توافق و ضریب مجذور خن استفاده شد و جدول تنظیم گردید:

ملحوظه می‌شود که میان تعابیل و عدم تمایل افراد نمونه تحقیق به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی، تفاوت معنی‌دار در سطح یک دهزار وجود دارد.

نیز معمولاً پایدار بوده است و هر جا زنان در حصار محدودیت قرار گرفته‌اند، ایستایی حادث شده است. توسعه اقتصادی و پیشرفت زنان دو مقوله جدایی‌ناپذیر هستند.

جلب مشارکت زنان در سطوح مختلف زندگی علاوه بر تأثیر مستقیم در افزایش تولید سرانه و تولید ناخالص ملی، فرصتهای تصمیم‌گیری و مشارکت را در سطوح مختلف فراهم می‌کند.

حضور سرمایه‌داری سنتی در جوامع رویه توسعه (که یکی از آنان کشور ایران است) لزوماً به معنای اقتدار و تداوم حیات نهادهای اقتصادی کهن وابسته به این نوع سرمایه‌داری نیست. کما اینکه دیده می‌شود بسیاری از حرفه‌ها و صنایع دستی، در مقابله با تهاجم اقتصادی و صنعتی غرب، آسیب جدی دیده و رویه ضعف نهاده‌اند.

از جمله این نهادهای اقتصادی، هنرها و صنایع دستی است که اگر جه امروز به خاطر هجوم تکنولوژی و سیل کالاهای صنعتی، حیات آنها مورد تهدید واقع شده است، ولی به دلایل بسیار که اهم آنها، ارزش ملی، هویت فرهنگی و حتی زیباشناس این هنرها است، حفظ و تقویت آنها، نوع وظیفه ملی و اجتماعی به شمار می‌رود.

فرهنگی که همگی زمینه‌ساز اشتغال در این رشته‌ها بوده‌اند، می‌تواند از مهاجرت روستاییان به شهر جلوگیری کند و با افزایش درآمد روستاییان و عشاير و بین افشار مختلف اجتماعی، تعاون برقرار نماید.

براساس آمار و به گفته دکتر حسن حبیبی، رئیس بنیاد ایران‌شناسی هم‌اکنون ۱۰ میلیون نفر از جمعیت ۶۰ میلیونی کشور به نوعی با صنایع دستی در ارتباط هستند و لذا عاقلانه نیست که بی‌اعتنای کنار این ظرفیت بالقوه، گذشته و دغدغه بیکاری و ایجاد اشتغال برای جوانان را نداشت!

زنان به عنوان نیمی از جامعه انسانی به صورت بالقوه می‌توانند نقش موثری در افزایش تولید ملی و سطح اشتغال ایفا نمایند. توجه به این قشر از جامعه گرچه به ظاهر به اندازه ضرورت توجه به اشتغال زایی برای مردان بیکار که بار مسؤولیت اداره زندگی خانوادگی را در فرهنگ اسلامی به عهده دارند، دارای اهمیت نیست ولی، توجه همزمان به هر دو قشر بسیاری از ظرفیتهای بالقوه را به فعل درآورده. بدین ترتیب، ضرورت استفاده بهینه از منابع نیروی انسانی بیکار و یا کم کار (بیکاری پنهان) در افزایش ظرفیت تولید و رفاه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه آشکارتر خواهد شد.

تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی یکی از مواردی است که برای به کار گیری بخشی از نیروی فعال بانوان در جستجوی کار پیشنهاد می‌گردد. با تشکیل تعاونیهای صنایع دستی می‌توان با آموزش و بهبود کیفیت کالا، حفظ این سنتها و بازاریابی برای آنها، در مجموع به حمایت از زنانی که به این حرفه مقدس اشتغال دارند، پرداخت.

اهمیت و لزوم تحقیق

بخش عظیمی از نیروی انسانی کار ساغل در صنایع دستی متعلق به زنان است. از این‌رو، با توجه به بالا بودن سهم زنان در این صنایع، ضعف آن، کاهش اشتغال زنان را به دنبال دارد. چراکه هر جا زنان پیشرفت کرده‌اند، رشد اقتصادی

پاسخ به سؤال دوم تحقیق

فارغ‌التحصیلانی که تمایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی دارند، در چه گروه سنی قرار دارند؟

برای پاسخ به این سؤال آزمودنیهای تحقیق به سه گروه سنی تقسیم شدند و سپس توزیع فراوانی افراد مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی، با روش‌های آمار توصیفی در گروههای سنی مذکور دسته‌بندی شدند. نتایج در جدول شماره ۴ ارائه می‌گردند.

جدول شماره ۴:

سن	فراوانی	درصد
۲۰ تا ۲۱	۶۱	۷۹
۲۱ و ۲۲	۱۲	۱۶
۲۲ و ۲۳		
۲۳ تا ۲۵	۴	۵
کل	۷۷	۱۰۰

جدول شماره ۵:

وضعیت تأهل	دارد	ندارد	کل	مجذور خن	درجة آزادی	سطح معناداری
مجرد	۵۰	۷	۵۷	۱۰/۲۳	۱	۰/۰۱
متاهل	۲۷	۱۶	۴۳			
کل	۷۷	۲۳	۱۰۰			

جدول شماره ۶:

وضعیت شغلی	شاغل	بیکار	کل	مجذور خن	درجة آزادی	سطح معناداری
شاغل	۷	۱۱	۱۸	۱۸/۲۹	۱	۰/۰۰۱
بیکار	۷۰	۱۲	۸۲			
کل	۷۷	۲۳	۱۰۰			

جدول شماره ۷:

وضعیت شغلی	تمایل به عضویت	ندارد	دارد	کل	مجذور خن	درجة آزادی	سطح معناداری
تمايل به عضويت	۱۱	۱	۱۲	۱۰/۸۳	۲	۰/۰۱	
تمايل به عضويت	۳۴	۴	۳۸				
تمايل به عضويت	۳۲	۱۸	۵۰				
کل	۷۷	۲۳	۱۰۰				

خن محاسبه شد. نتایج در جدول شماره ۷ ارائه می‌گردد.

ملحوظه می‌شود که بیشترین میزان تمایل به عضویت در تعاونی صنایع دستی متعلق به گروه متوسط درآمد و سپس بالاترین سطح درآمد است و کمترین میزان تمایل مربوط به کم درآمدترین قشر آزمودنیها می‌باشد. این تفاوتها در سطح یک صدم معنادار می‌باشد.

پاسخ به سؤال ششم تحقیق

آیا بین نیاز به آموزش هنرهای دستی در افراد مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی و غیرمتمايل به عضویت، تفاوت معنی‌دار وجود دارد؟ برای پاسخ به این سؤال نیز بار دیگر از جدول توافقی و ضریب مجذور خن استفاده شد. نتایج در جدول شماره ۸ ارائه شده است.

ملحوظه می‌شود که تعداد افرادی که تمایل به عضویت در تعاونی صنایع دستی دارند و اعلام نموده‌اند که نیازی به آموزش در زمینه هنرهای دستی ندارند بیش از ۵ برابر افرادی است که تمایل به

صنایع دستی دارند و این تفاوت در سطح یک صدم معنادار می‌باشد.

پاسخ به سؤال چهارم تحقیق آیا بین تمایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی، در گروه سنی هستند، قرار دارند. ۱۶٪ در گروه سنی ۲۱ و ۲۲ سال و ۰.۵٪ بقیه در گروه سنی ۲۳ تا ۲۵ سال که بالاترین گروه سنی است، قرار دارند. یعنی با افزایش سن، تمایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی کاهش می‌باشد.

ملحوظه می‌شود که افراد بیکار مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی، ده برابر افراد شاغل مایل به عضویت است و این تفاوت در سطح یک هزار میزان است. نتایج در جدول شماره ۶ ملحوظه می‌گردد.

پاسخ به سؤال پنجم تحقیق آیا بین سطح درآمد خانوادگی افرادی که تمایل به عضویت در شرکت تعاونی دارند و آنها که تمایل ندارند، تفاوت معنی‌دار وجود دارد؟ برای پاسخ به این سؤال نیز در ترسیم توافقی تنظیم گردیده و ضریب مجذور

همانگونه که در جدول شماره ۴ ملاحظه می‌شود، ۷۹٪ از آزمودنیها مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی، در گروه سنی ۱۸ تا ۲۰ سال که جوانترین گروه سنی هستند، قرار دارند. ۱۶٪ در گروه سنی ۲۱ و ۲۲ سال و ۰.۵٪ بقیه در گروه سنی ۲۳ تا ۲۵ سال که بالاترین گروه سنی است، قرار دارند. یعنی با افزایش سن، تمایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی کاهش می‌باشد.

پاسخ به سؤال سوم تحقیق آیا بین وضعیت تأهل افراد مایل و غیرمایل به عضویت در شرکت تعاونی

تفاوت معنی‌دار وجود دارد؟

برای پاسخ به این سؤال نیز از ترسیم جدول توافقی حاوی اطلاعات توصیفی و مجذور خن استفاده شد. نتایج در جدول شماره ۵ ملاحظه می‌شود.

ملحوظه می‌شود که تعداد افراد مجرد مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی حدود دو برابر افراد متاهل است که تمایل به عضویت در شرکت تعاونی

جدول شماره ۸:

نیازیه آموزش	تمایل به عضویت
ندارد	دارد
۰/۰۱	۱
۲۲/۸۲	۱۲
۸۸	۲۳
۱۰۰	۷۷
	۶۵
	۲۳
	۱۲
	کل

جدول شماره ۹:

تاثیر موانع فرهنگی اجتماعی	تمایل به عضویت
زیاد	نیاز
متوسط	متوسط
NS	۲
۴/۰۳	۴
	۱
	۳
۳۶	۱۰
۶۰	۱۲
۱۰۰	۲۳
	۴۸
	۷۷
	کل

جدول شماره ۱۰:

تمایل به عضویت حمایت اداره تعاهون	تمایل به عضویت
لازم است	لازم نیست
کل	نیاز
۰/۰۱	۱
۷/۲۸	۹۹
	۲۳
	۷۶
۱	۰
	۱
۱۰۰	۲۳
	۷۷

جدول شماره ۱۱:

تمایل به عضویت اعتماد بنفس	تمایل به عضویت
دارد	نیاز
کل	نیاز
۰/۰۱	۱
۷/۳۶	۹۱
	۱۶
	۷۵
۹	۷
	۲
۱۰۰	۲۳
	۷۷

شماره ۹ ارائه گردیده است.

ملاحظه می شود که بین تاثیر عوامل فرهنگی اجتماعی در افرادی که تمایل به عضویت در تعاهون صنایع دستی دارند و آنها که چنین تمایل ندارند تفاوت معنی داری وجود ندارد. همچنین ملاحظه می شود که بیش از نیمی از آزمودنیها تاثیر کمی برای موانع فرهنگی - اجتماعی بررس راه تشکیل تعاهون ها قائل هستند، حدود یک سوم از آنها تاثیر متوسط و تنها ۴ درصد آزمودنیها معتقدند که موانع اجتماعی - فرهنگی نقش زیادی در عدم تشکیل شرکتهای تعاهونی دارند. و البته در جدول شماره ۹ ملاحظه شده که تفاوت های حاصله نقشی در تمایل یا عدم تمایل به

عضویت در تعاهونی دارند و اعلام کرده اند که نیاز به آموزش هم دارند. تفاوت حاصله نیز در سطح یک هزار معنادار است. به طور کلی صرف نظر از تمایل به عضویت در شرکت تعاهونی صنایع دستی کمتر از یک هشتاد آزمودنیها اعلام کرده اند که نیاز به آموزش دارند.

پاسخ به سوال هفتم تحقیق:

آیا بین تمایل به عضویت در تعاهونی هنرهای دستی آنها، تفاوت معنی داری وجود دارد؟

بار دیگر جدول توافقی و ضریب محدود خی برای پاسخ دادن به این سوال مورد استفاده قرار گرفت. نتایج در جدول

عضویت در شرکتهای تعاهونی صنایع دستی ندارند.

پاسخ به سوال هشتم تحقیق
آیا بین تمایل به عضویت افرادی که معتقدند تشکیل شرکت تعاهونی نیاز به حمایت اداره تعاهون دارد و آنها که به این امر معتقد نیستند، تفاوت معنی داری وجود دارد؟

به این سوال نیز از طریق رسم جدول توافقی و محاسبه ضریب محدود خی پاسخ داده شد. نتایج در جدول شماره ۱۰ ارائه شده است.

ملاحظه می شود که تنها یک نفر از کل آزمودنیها معتقد هستند که تشکیل شرکت تعاهونی نیاز به حمایت اداره تعاهون ندارد و به تبع تفاوت حاصله در سطح یک صدم معنادار است.

پاسخ به سوال نهم تحقیق
آیا بین میزان اعتماد به نفس آزمودنیها که تمایل به عضویت در تعاهونی دارند و آنها که تمایل ندارند، تفاوت معنی داری وجود دارد؟

برای پاسخ به این سوال نیز جدول توافقی ترسیم شد و ضریب محدود خی محاسبه گردید. نتایج در جدول شماره ۱۱ ارائه شده است.

ملاحظه می شود که میزان اعتماد به نفس آزمودنیها در تمایل آنان به عضویت در تعاهونی تفاوت معنی دار، در سطح یک صدم ایجاد می نماید.

پاسخ به سوال دهم تحقیق
آیا بین تمایل به عضویت در تعاهونی صنایع دستی در میان افرادی که سرمایه دارند و آنها که ندارند تفاوت معنی داری وجود دارد؟

به این سوال از طریق ترسیم جدول توافقی و محاسبه ضریب محدود خی پاسخ داده شد. نتایج در جدول شماره ۱۲ ارائه می شود.

ملاحظه می شود که داشتن یا نداشتن سرمایه در تمایل آزمودنیها به عضویت در تعاهونی تفاوت معنی دار در سطح یک صدم ایجاد می نماید.

پاسخ به سوال یازدهم تحقیق
آیا بین عدم علاقه به تشکیل تعاهونی

عضویت خود در تعاوینهای صنایع دستی اعلام نموده‌اند و در رده‌های بعدی، شاغل بودن و مخالفت سربرست خانواده (همسر یا پدر) آزمودنیها قرار دارد. تنها یک نفر از آزمودنیها که به این سؤال پاسخ داده‌اند، علت عدم عضویت خود در شرکت تعاوین صنایع دستی را عدم علاقه اعلام نموده‌اند.

پس از پاسخ دادن به تک تک سوالات تحقیق، از مجموع پاسخها پاره‌ای اطلاعات توصیفی جمع‌آوری شده است که برای رسیدن به تصویر روشن‌تری از وضعیت آزمودنیها تحقیق و فراوانی پاسخهای آنان به صورت جدول متعاقباً ارائه خواهد شد.

بحث و بررسی یافته‌های تحقیق

نتایج ذیل از پژوهش حاضر به دست آمدند:

۱- میان تمایل و عدم تمایل افراد نمونه تحقیق به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی تفاوت معنی‌دار وجود دارد.

۲- با افزایش سن، تمایل به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی کاهش می‌یابد.

۳- افراد مجرد تمایل بیشتری به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی دارند.

۴- افراد بیکار تمایل بیشتری به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی دارند.

۵- گروه دارای سطح درآمد خانوادگی متوسط، بیشترین تمایل را به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی دارند.

۶- اغلب افرادی که تمایل بیشتری به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی دارند، اعلام نموده‌اند که برای تشکیل شرکتهاي تعاوين نياز به آموزش در زمينه هنرهای دستی ندارند.

۷- عوامل فرهنگی اجتماعی در تمایل افراد به عضویت در شرکت تعاوین صنایع دستی، تفاوت معنی‌داری ایجاد نماید.

۸- اکثریت قریب به اتفاق آزمودنیها معتقدند که تشکیل شرکتهاي تعاوين صنایع دستی نیاز به حمایت اداره کل تعاون دارد.

جدول شماره ۱۲:

تعایل به عضویت لازم سرمایه	دارد	ندارد	دارد	ندارد	کل	مجدور	درجه آزادی	سطح معناداری	مطابق
دارد	۳۴	۱۳	۴۷	۶/۳۷	۱۰۰	۵۳	۱	۰/۰۱	۱۰۰
	۴۳	۱۰	۲۳						
	۷۷	۲۳							

هزارم وجود دارد.

پاسخ به سؤال دوازدهم تحقیق

دلایل عدم استقبال آزمودنیها از شرکت در تعاوین هنرهای دستی کدامند؟ به این سؤال از طریق جدول فراوانی و نمودار آن پاسخ داده شده است.

جدول شماره ۱۳:

مطابق	بلی	خیر	کل	مجدور	درجه آزادی	سطح معناداری	فراوانی	درصد
۸۷	۸۷		۱۰۰	۵۴/۷۶	۱	۰/۰۱	۴	۲۶
۱۳	۱۳							
۱۰۰	۱۰۰							

جدول شماره ۱۳:

مطابق	بلی	خیر	کل	مجدور	درجه آزادی	سطح معناداری	فراوانی	درصد
۸۷	۸۷		۱۰۰	۵۴/۷۶	۱	۰/۰۱	۴	۲۶
۱۳	۱۳							
۱۰۰	۱۰۰							

ملاحظه می‌شود که بین پاسخ آزمودنیها که اطلاعات کافی در مورد تشکیل شرکتهاي تعاوين داشته‌اند و آنها که اطلاعات کافی در این خصوص نداشته‌اند، تفاوت معنی‌دار در سطح یک

متاهل شدن افراد دو گروه سنی ۲۱ و ۲۲ سال و ۲۳ تا ۲۵ سال می باشد.

نتایج جدول شماره ۵ تاییدی بر اظهارات فوق می باشد. ملاحظه می شود که تعداد افراد مجرد مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی حدود دو برابر افراد متاهل است که مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی هستند. از سوی دیگر تعداد افراد متاهل کمتر از تعداد افراد مایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی ندارند بیش از دو برابر افراد مجرد غیرمایل به عضویت است. تفاوت حاصله هم از لحاظ آماری معنادار می باشد. تحقیقات نشان داده است که درصد بالایی از زنان ایرانی بعد از ازدواج تمایل کمتری به کار و فعالیتهای اجتماعی نشان می دهد. این عدم تمایل می تواند علتی مختلفی داشته باشد. در پارهای موارد، آفایان اجازه کار بپرون از منزل به همسر خود نمی دهند. گاهی اوقات خود زنان انگیزه کار و فعالیت اجتماعی را از دست می دهند، چون تحت تکفل همسر خود قرار گرفته اند و مسؤولیت مالی اداره خانواده بر دوش آنان نیست. سرانجام و شاید اصلی ترین علت کناره گیری زنان متاهل از صحنه های کار و فعالیت اجتماعی، درگیر شدن آنان در امور مربوط به خانه و خانواده و به خصوص فرزندان باشد.

نتایج جدول شماره ۶ نیز، تایید دیگری بر دلایل توجیهی نتایج جدول شماره ۴ به شمار می رود. ملاحظه می شود که افراد بیکار مایل به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی، درست ۱۰ برابر افراد شاغلی است که تمایل به عضویت در شرکتهای تعاونی دارند. حصول این نتیجه کاملاً طبیعی به نظر می رسد. افرادی که شاغل هستند، انگیزه و فرصت کافی برای تشکیل و یا عضویت در تعاونی را به عنوان شغل دوم ندارند.

نتایج جدول شماره ۷ نشان می دهد که تقریباً نیمی از افراد مایل به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی را افراد طبقه متوسط از نظر سطح درآمد خانوار در این تحقیق تشکیل می دهند. یعنی افرادی که بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار تومان درآمد خانوادگی دارند. جدول مذکور

جدول شماره ۱۵:

		تمایل به عضویت داره		تمایل به عضویت نداره		وضعیت اشتغال و تمایل به عضویت سن و وضعیت ناهم
		بیکار	شاغل	بیکار	شاغل	
متاهل	۲۰ تا ۱۸	۲	۲	۴۴	۱	۲۰ تا ۱۸
	۲۲ و ۲۱	۱	۲	۵	۰	۲۲ و ۲۱
	۲۵ تا ۲۲	۰	۰	۰	۰	۲۵ تا ۲۲
مجرد	۲۰ تا ۱۸	۷	۱	۱۴	۲	۲۰ تا ۱۸
	۲۲ و ۲۱	۲	۴	۷	۰	۲۲ و ۲۱
	۲۵ تا ۲۲	۰	۲	۰	۴	۲۵ تا ۲۲

است. در جداول و نمودارهای بعدی، تحقیق در پی یافتن علل و عوامل تشکیل دهنده نگرش آزمودنیها نسبت به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی نشان داده اند.

۹- افرادی که اعتماد بنفس بالاتری دارند، تمایل بیشتری به تشکیل شرکت های تعاونی صنایع دستی نشان داده اند.

۱۰- افرادی که از سرمایه لازم اولیه برخوردار می باشند، تمایل بیشتری به تشکیل شرکت تعاونی صنایع دستی دارند.

۱۱- وجود یا عدم وجود اطلاعات کافی در زمینه تشکیل شرکتهای تعاونی، تفاوت معنی داری در تمایل آزمودنیها به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی ایجاد می نماید.

۱۲- دلایل عدم استقبال آزمودنیها تحقیق از عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی، به ترتیب اهمیت عبارتند از: مشکلات خانه داری، شاغل بودن، مخالفت سرپرست خانواده و عدم علاقه به عضویت در شرکت تعاونی.

جدول شماره ۳ نشان داد که میان تمایل و عدم تمایل آزمودنیها این

تحقیق به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی، تفاوت معنی دار وجود دارد. حصول این نتیجه در حقیقت می تواند نووع تایید بر روایی تحقیق و لزوم انجام آن به شمار رود. به عبارت دیگر، نتیجه جدول شماره ۳ نشان می دهد که نظرات آزمودنیها و میزان تمایل آنان به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی، چیزی نیست که از راه تصادف حاصل شده باشد و دارای علت یا علی می باشد.

تا این مرحله مشخص شد که تمایل و یا عدم تمایل خود اظهار شده آزمودنیها این تحقیق تصادفی نبوده است و مبتنی بر دلایل است ولی هنوز علت تمایل یا عدم تمایل آزمودنیها به عضویت در شرکتهای تعاونی صنایع دستی، بر محقق پوشیده

در جدول شماره ۱۱ ملاحظه می‌شود که افرادی که اعتماد بنفس بیشتری دارند، اظهار تمایل بیشتری به تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی نموده‌اند. این یافته از لحاظ روانشناسی کاملاً قابل توجیه به نظر می‌رسد. معمولاً افرادی که دارای اعتماد بنفس کافی هستند، در خود توانایی رویارویی با موقعیت‌های جدید و چالش برانگیز را می‌بینند. در مقابل کسانی که از اعتماد بنفس برخوردار نیستند، تمایلی به ایسکار ندارند و ترجیح می‌دهند که موقعیت فعلی خود را حفظ نموده و درگیر وضعیت جدیدی شوند.

جدول شماره ۱۲ نشان می‌دهد که بیشتر افرادی که تمایل به عضویت در شرکت‌های تعاونی صنایع دستی دارند، از سرمایه لازم اولیه برخوردار هستند، از سوی دیگر همین جدول نشان می‌دهد که عده قابل توجهی از آزمودنیها مایل به عضویت در شرکت‌های تعاونی هستند اما از سرمایه لازم را ندارند. این مسأله نشان می‌دهد که برای ترغیب افراد به تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی، باید فکری برای تامین سرمایه اولیه آنها نمود.

جدول شماره ۱۳ نشان می‌دهد که وجود یا عدم وجود اطلاعات کافی در زمینه تشکیل تعاونی تفاوت معنی‌داری در زمینه تمایل آنها به عضویت در شرکت‌های تعاونی صنایع دستی ایجاد می‌نماید. این مسأله نشان می‌دهد که اطلاع‌رسانی در زمینه تشکیل تعاونیها نیاز به تجدیدنظر و بهبود دارد.

جدول شماره ۱۴ توزیع فراوانی علل عدم عضویت آزمودنیهای تحقیق را در شرکت‌های تعاونی صنایع دستی نشان می‌دهد. همان طور که ملاحظه می‌شود، اکثر آزمودنیهای که اظهار عدم تمایل به تشکیل و یا عضویت در شرکت‌های تعاونی نموده‌اند، یعنی نیمی از آنها، مشکلات خانه‌داری را مهمترین دلیل این نگرش عنوان نموده‌اند. در درجه بعدی اهمیت، شاغل بودن آزمودنیها قرار دارد و مخالفت سرپرست خانواده سومین دلیل عدم تمایل آنها به تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی اعلام شده است. تنها یک نفر از کل آزمودنیهای که اظهار داشته‌اند، تمایلی به عضویت در شرکت‌های

تشکیل شرکت‌های تعاونی صنایع دستی یکی از مواردی است که برای به کارگیری بخشی از نیروی فعال بانوان در جستجوی کار پیشنهاد می‌گردد. با تشکیل تعاونیهای صنایع دستی می‌توان با آموزش و بهبود کیفیت کالا، حفظ این سنتها و بازاریابی برای آنها، در مجموع به حمایت از زنانی که به این حرفه مقدس اشتغال دارند، پرداخت.

نشان می‌دهد که کمترین میزان تمایل مربوط به افراد طبقه کم درآمد است. علت این مسأله شاید عدم آگاهی این افراد از امکان تشکیل تعاونی باشد، چون تجربه نشان داده است که معمولاً فقر با ناگاهی همراه است. از سوی دیگر شاید افراد طبقه کم درآمد، از امکانات لازم برای تشکیل تعاونی برخوردار نیستند. یعنی پول لازم برای تشکیل تعاونی را در اختیار ندارند.

جدول شماره ۸ نشان می‌دهد که اغلب افرادی که اظهار تمایل به عضویت در شرکت تعاونی صنایع دستی نموده‌اند، اعلام کرده‌اند که در زمینه هنرهای دستی آموختند. این مسأله نشان می‌دهد که آنها مهارت و تبحر حرفه‌ای کافی را دارند و اگر تاکنون موفق به تشکیل تعاونی نشده‌اند، به علت عدم وجود مهارت نبوده و باید در جستجوی دلایل دیگری بود.

در جدول شماره ۹ از آزمودنیها خواسته شده است که تاثیر موانع فرهنگی اجتماعی را در عدم تشکیل

شمار می‌رود. با اینکه وزارت تعاون میزان سرمایه اولیه‌ای را که افراد باید به عنوان سپرده در بانک بگذارند به یک سوم سرمایه اعلام شده توسط خود آتها، تقلیل داده است، باز هم به نظر می‌رسد که عده‌ای قادر به فراهم کردن همین مقدار نیستند. در این زمینه هم حمایت دولت ضروری به نظر می‌رسد.

شاید بهتر باشد در زمینه تشکیل شرکت‌های تعاونی در سالهای آخر دبیرستان، اطلاعات کافی از طرق مقتضی به دانش‌آموزان ارائه شود. این مسأله می‌تواند ترا اندازه‌ای جبران خلاصه اطلاع‌رسانی در این زمینه باشد.

سوای تعامی پیشنهادات و تحلیلهای فوق، شاید بتوان گفت مهمترین نتیجه‌ای که از این تحقیق می‌شود گرفت، لزوم فرهنگ‌سازی و ایجاد بستر لازم برای عضویت افراد در شرکت‌های تعاونی. می‌باشد.

پیشنهادات کاربودی

۱- گسترش فرهنگ تعاونی از طریق بسیرنامه‌های ریزیهای بلندهای در آحاد مختلف جامعه

۲- گنجاندن یک واحد درسی به نام تعاونی در برنامه درسی سالهای آخر متوسطه کلیه رشته‌ها، بویژه صنایع دستی
۳- حمایت بیشتر وزارت تعاون و ادارات کل تعاون استانها، از تعاونیهای در حال تاسیس و تاسیس شده

۴- اعطای تسهیلات ویژه اعتباری در جهت تشکیل و توسعه تعاونیهای زنان و کمک به حل مشکلات اقتصادی این تعاونیها

۵- ایجاد یک پایگاه اطلاعاتی مدون، جامع و روزآمد در زمینه شرکت‌های تعاونی و صنایع دستی برای استفاده پژوهشگران

۶- معرفی تعاونی‌های موفق از طریق رسانه‌های گروهی *

است. افزایش درصد زنان فارغ‌التحصیل دانشگاهی به طوری که رفته رفته بر درصد مردان فزونی می‌گیرد، افزایش سن ازدواج، افزایش نرخ طلاق و افزایش تعداد زنان خود سرپرست، بی‌سرپرست و بسدرپرست، همگی لزوم ارائه راهکارهایی در زمینه بهبود وضعیت اشتغال زنان را گوشزد می‌نماید. تشکیل شرکت‌های تعاونی زنان می‌تواند در این زمینه قدم موثری باشد.

در کشورمان تمایل به عضویت و یا تشکیل شرکت‌های تعاونی به ویژه از سوی زنان ضعیف است و در تحقیق حاضر کم و بیش علت این پدیده مورد بررسی قرار گرفت.

سن، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال، سطح درآمد خانواده، عدم حمایت ادارات تعاون، اعتماد بنفس، سرمایه اولیه و اطلاعات کافی در مورد شرکت‌های تعاونی از جمله متغیرهای تاثیرگذار در تمایل یا عدم تمایل آزمودنیهای تحقیق به مشارکت در نظام تعاونی است. از سوی دیگر خود آها بیشتر مشکلات خانوادگی را که ناشی از تأهل بود، به عنوان مانع انتخاب نموده‌اند.

بهره‌روی، به جاست که دولت تمهیدات لازم را برای تشویق زنان بویژه زنان هنرمند در رشته‌های صنایع دستی، بیش‌بینی نماید. حمایت بیش از پیش وزارت تعاون و ادارات کل استانها از تعاونیهای تشکیل شده و در شرف تشکیل، می‌تواند باعث ترغیب سایر افراد به تشکیل و یا عضویت در شرکت‌های تعاونی بشود. در مقابل وقت آنها مشاهده کنند که دولت و دست‌اندرکاران نظام تعاونی، در مقابل مشکلات از شرکت‌های تعاونی تحت پوشش خود حمایت نمی‌نمایند، انگیزه‌ای برای ورود به این عرصه در خود نمی‌بینند.

سرمایه اولیه مشکل بسیاری از افراد در زمینه تشکیل شرکت‌های تعاونی به

تعاونی ندارند، علت این نگرش را عدم علاقه عنوان نموده‌اند.

در سطور بالاتر گفته شد که مسؤولیت‌های متعدد یک زن خانه‌دار، می‌تواند مانع کار و فعالیت اجتماعی او شود. از سوی دیگر افسرادی که در حال حاضر، شاغل هستند، کمتر امکان دارد که بخواهد خود را در گیر کار دیگری هم بکنند. این مسأله در مورد بانوان بیشتر صادق است. از سوی دیگر همان طور که قبل ذکر شد، عده‌ای از آقایان تمایلی به کار و فعالیت اجتماعی همسران خود ندارند و مانع بر سر راه آنان محسوب می‌شوند.

خلاصه و نتیجه‌گیری

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای بخش تعاون و شرکت‌های تعاونی جایگاه ویژه‌ای در نظر گرفته شده است. ولی در عمل نمی‌توان ادعا نمود که در این زمینه موقیت قابل توجهی احراز شده باشد. ادیب (۱۳۷۲) می‌گوید وضعیت شرکت‌های تعاونی در حال حاضر نشانده‌نده ضعیف در مسائل مختلف این شرکت‌ها می‌باشد. وی اضافه می‌کند که دولت نه به عنوان منتهی بر سر شرکت‌های تعاونی بلکه به عنوان استفاده از ابزاری بنام تعاونی لازم است تسهیلات و امکانات را جهت گسترش شرکت‌های تعاونی فراهم آورد.

شرکت‌های تعاونی طبق تعریف‌شان وظیفه دارند تمام یا قسمی از مشکلات اقتصادی کشور را مرتفع سازند، مشروط بر اینکه مورد حمایت قرار گیرند و تشویق شوند شرکت‌های تعاونی می‌توانند به توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور کمک شایانی بکنند.

از سوی دیگر زنان به عنوان نیمی از نیروی انسانی کشور ایران، از موقعیت خاصی برخوردار هستند. امروزه تعداد زنانی که جویای کار هستند به نسبت سوابات گذشته، رشد قابل توجهی داشته